

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Vladimir Timofti

Judecători: Nadejda Toma și Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de partea vătămată Sîtari Grigore și de inculpatul Cojocari Andrei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 15 aprilie 2016, și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016, în cauza penală în privința lui

Cojocari Andrei Petru, născut la 30.11.1985, originar și domiciliat mun. Chișinău, com. Cricova, str. Chișinăului, nr.82.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.02.2016 – 15.04.2016;

Instanța de apel: 20.05.2016 – 08.06.2016;

Instanța de recurs: 25.08.2016 – 07.12.2016.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 aprilie 2016, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală potrivit prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, inculpatul Cojocari Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (2), lit. e) Cod penal, la 3 ani și 8 luni, iar în baza art. 27, 186 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, la 1 an închisoare. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, definitiv fiindu-i aplicată pedeapsă de 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea din contul lui Cojocari Andrei în beneficiul lui Sîtari Grigore prejudiciul moral în sumă de 10000 lei, prejudiciul material și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 12087 lei.

Acțiunea civilă înaintată de SRL „Harvit-Pro” a fost lăsată fără soluționare.

2. Pentru a se pronunța astfel, în fapt, instanța de fond a constatat, că inculpatul Cojocari Andrei, la 12.10.2014, aproximativ la ora 21:00, aflându-se pe traseul Grătiești - Cricova, în regiunea com. Cricova, mun. Chișinău, prin înțelegere prealabilă și împreună cu o persoană în privința căreia procesul penal a fost disjuns într-o procedură separată, acționând cu intenție directă și urmărind scopul cauzării leziunilor corporale cet. Sîtari Grigore, i-a aplicat ultimului mai multe lovituri cu pumnul, picioarele și un obiect contondent dur peste diferite regiuni ale capului și corpului, ca rezultat cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2736/D din 30.10.2014, traumă toracică închisă manifestată prin fractura coastelor 9, 10, 11 pe dreapta, hemo-pneumotorax traumatic pe dreapta, emfizem subcutan pe dreapta, fractura osului nazal, excoriații la nivelul feței și capului, echimoze în regiunea hemitoracelui drept, leziuni corporale care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu, în comun se califică ca vătămare medie.

Tot el, la data de 15.03.2014, în intervalul de timp 19:30 - 20:00, împreună cu o persoană în privința căreia procesul penal a fost disjunsă într-o procedură separată, care este angajat în calitate de operator la întreprinderea SRL „Harvit-Pro”, amplasat în comuna Cricova, str. Miorița, 109, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin înțelegere prealabilă cu cet. Cojocari Andrei a sustras pe ascuns din încăperea întreprinderii nominalizate produse și anume: salam parizer în sumă de 1000,40 lei, pastrama afumată în sumă de 1872 lei, fileu afumat în sumă de 547,20 lei, pulpă de porc în sumă de 2899,26 lei, piept de porc în sumă de 5134 lei, ceafa afumată în sumă de 1848 lei, cauzând daune considerabile SRL „Harvit-Pro” în sumă totală de 13300,86 lei, pe care cet. Cojocari Andrei ulterior le-a aruncat peste gardul întreprinderii, care a fost prins în flagrant de către paznicul întreprinderii, din care motiv intenția nu a fost dusă până la capăt, din cauze independente de voința făptuitorului.

3. Împotriva sentinței au declarat apel inculpatul, avocatul Isac Igor în numele inculpatului și partea vătămată Sîtari Grigore.

3.1. Inculpatul, a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, în partea ce ține de aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să-i fie aplicată pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării acesteia în baza art. 90 alin. (1) Cod penal, ținând cont de faptul că a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și a solicitat examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364/1 Cod procedură penală.

3.2. Avocatul Isac Igor în numele inculpatului a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, în partea ce privește aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului Cojocari Andrei să-i fie aplicată pedeapsa penală în conformitate cu art. 90 alin. (1) Cod penal.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele:

- instanța de judecată individualizând pedeapsa inculpatului nu a ținut cont de prevederile legale și circumstanțele cauzei în acest sens, de faptul că inculpatul s-a căit sincer și a menționat că regretă față de fapta comisă și public și-a cerut scuze de la partea vătămată Sîtari Grigore;

- la stabilirea pedepsei, instanța de judecată nu a ținut cont de principiul individualizării pedepsei, la fel și de prevederile art. 364/1 Cod procedură penală și a aplicat o pedeapsă neechitabilă față de inculpatul Cojocari Andrei în coraport cu ceilalți coinculpați, și anume Dolghii Alexandru și Rodionov Ilie în privința căror executarea pedepsei a fost suspendată condiționat prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 04.03.2015;

3.3. Partea vătămată Sîtari Grigore a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, în partea condamnării în baza art. 152 alin. (2), lit. e) Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din următoarele motive:

La faza urmăririi penale, partea vătămată a comunicat că nu este de acord cu raportul de expertiză medico-legală nr. 2736/D din 30.10.2014 și va înainta demers privind efectuarea unei expertize în comisie. La data de 01.02.2016 a depus demers cu privire la numirea și efectuarea unei expertize medico-legale în comisie, fiind indicate la soluționare expertilor 7 întrebări.

În cadrul ședinței de judecată, a depus cerere prin care a solicitat ca, în cazul înaintării de către inculpatul Cojocari Andrei a unei cereri de examinare a dosarului pe cale simplificată, să nu accepte cererea lui și a solicitat examinarea cauzei penale în ordine generală.

Instanța de judecată a pus în discuție doar demersul inculpatului, a acordat cuvânt doar procurorului și fără acordarea cuvântului părții vătămate și avocatului său, pentru a se expune asupra cererii inculpatului.

Partea vătămată și-a exprimat dezacordul cu privire la raportul de expertiză medico-legală nr. 2736/D din 30.10.2014. Spre soluționare expertului i-au fost înaintate 8 întrebări, din care la 3 întrebări expertul nu a răspuns complet, iar la restul întrebărilor unele cazuri nedeplin ori neconcret. Cu acest raport de expertiză medico-legală nu este de acord și consideră, că expertul nu a luat în considerație un șir de circumstanțe care a influențat negativ la rezultatul expertizei, respectiv, care a și dus la adoptarea unei hotărâri nelegitime.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016, apelurile declarate au fost respinse ca fiind nefondate, cu menținerea hotărârii fără modificări.

5. Instanța de apel a constatat, că instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Cojocari Andrei încadrarea juridică corespunzătoare, și anume în baza art. 152 alin. (2), lit. e) Cod penal - *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute de art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, acțiune săvârșită de mai multe persoane*, precum și în baza art. 27, 186 alin. (2), lit. b), d) Cod penal - *tentativa la sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, acțiuni care din cauze independente de voința făptuitorului, nu și-au produs efectul*.

Referitor la argumentele invocate de către partea vătămată Sîtari Grigore, precum că instanța de fond a pus în discuție doar demersul inculpatului de a examina cauza penală în ordinea prevăzută de art. 364/1 Cod procedură penală, fără a-i acorda dreptul de a se expune pe marginea acestui demers, instanța de apel a constatat, că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, prima instanță a respectat procedura legală cu referire la soluționarea chestiunii privind examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364/1 Cod procedură penală, fiind ascultată atât poziția acuzatorului de stat, cât și a părții vătămate și a avocatului acestuia, care și-au exprimat dezacordul cu privire la examinarea cauzei penale în ordine simplificată.

Argumentul părții vătămate potrivit cărui instanța de fond a examinat doar demersul inculpatului Cojocari Andrei, instanța de apel l-a apreciat ca fiind contrar materialelor cauzei, deoarece din procesul-verbal al ședinței de judecată se atestă, că instanța de fond a pus în discuție cererea avocatului părții vătămate de respingere a cererii inculpatului de a examina cauza penală în ordinea prevăzută de art. 364/1 Cod procedură penală, iar prin încheierea inclusă în procesul verbal al ședinței de judecată din 08 aprilie 2016 s-a respins cererea avocatului părții vătămate și s-a dispus examinarea cauzei în baza prevederilor art.364/1 Cod de procedură penală.

La fel, instanța de fond a pus în discuție și demersul avocatului părții vătămate privind numirea expertizei medico-legale în comisie, iar prin încheierea inclusă în procesul verbal al ședinței de judecată din 12 aprilie 2016 s-a dispus respingerea demersului cu privire la efectuarea expertizei medico-legale ca fiind neîntemeiată.

Astfel, instanța de apel a constatat, că instanța de fond a respectat prevederile art. 364/1 alin. (1) și (4) Cod procedură penală la judecarea cauzei penale în privința inculpatului Cojocari Andrei Petru, deoarece instanța de fond a admis cererea inculpatului Cojocari Andrei privind examinarea cauzei penale în ordinea art. 364¹ Cod procedură penală, după care a purces la audierea inculpatului Cojocari Andrei, după care a purces la dezbaterile judiciare.

Cu referire la alegațiile părții vătămate, că *raportul de expertiză medico-legală nr. 2736/D din 30.10.2014 este incomplet, deoarece expertului spre soluționare i-au fost puse 8 întrebări, din care la 3 întrebări expertul nu a răspuns, iar la restul în unele cazuri a răspuns incomplet ori neconcret, totodată, partea vătămată a solicitat dispunerea efectuării unei expertize medico-legale în comisie*, instanța de apel a menționat, că prin raportul de expertiză medico - legală nr. 2736/D din 30.10.2014 se atestă că, la Sîtari Grigore s-a constatat traumă toracică închisă manifestată prin fractura coastelor 9, 10, 11 pe dreapta, hemo - pneumotorax traumatic pe dreapta, emfizem subcatan pe dreapta, fractura osului nazal, excoriații la nivelul feței și capului, echimoze în regiunea hemitoracelui drept, leziuni corporale care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu, în comun se califică ca vătămare medie; (f. d. 96-97, vol. 2).

La momentul comunicării raportului de expertiză medico-legală nr. 2736/D din 30.10.2014, partea vătămată nu a avut careva obiecții, fapt

consemnat în procesul-verbal de comunicare a raportului de expertiză din 31.10.2014; (f. d. 98, vol. 2).

Prin încheierea Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016 s-a respins ca neîntemeiat demersul părții vătămate Sîtari Grigore privind dispunerea efectuării expertizei medico-legale în comisie.

În acest context, instanța de apel a statuat, că cauza penală a fost examinată în ordinea prevăzută de art. 364/1 Cod procedură penală, pe baza probelor administrate la faza urmăririi penale, respectiv, careva probe suplimentare în acest sens nu pot fi administrate.

Referitor la motivele recursurilor declarate de inculpat și de avocat în numele inculpatului privind aplicarea pedepsei inculpatului, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe un termen de probațiune în baza art. 90 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a conchis că, prima instanță, individualizând pedeapsa inculpatului, a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, instanța de apel a stabilit, că infracțiunile comise de inculpat, încadrate în baza art. 152 alin. (2), lit. e) și art. 27, 186 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, se califică ca infracțiune gravă, respectiv, mai puțin gravă.

Potrivit revendicării eliberată pe numele inculpatului Cojocari Andrei se atestă că, ultimul anterior a fost atras la răspundere penală.

Prin decizia Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție din 21 octombrie 2015 s-a respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către partea vătămată Sîtari Grigore împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2015 în cauza penală de învinuire a lui Dolghii Alexandru și Rodionov Ilie, ca fiind neîntemeiat; (f. d. 187-193, vol. 1).

Instanța de apel a reținut, că inculpatul Cojocari Andrei a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, a solicitat examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală, căindu-se sincer de cele comise, însă circumstanța privind recunoașterea vinei nu poate fi reținută ca circumstanță atenuantă, deoarece aceasta a condiționat stabilirea pedepsei penale prin prisma prevederilor art. 364/1 alin. (8) Cod procedură penală, iar reținerea acestei circumstanțe la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal ar însemna, că unei situații de fapt i se acordă o dublă valență juridică.

Instanța de apel a respins argumentele avocatului Isac Igor, potrivit cărora la stabilirea pedepsei, instanța de judecată nu a ținut cont de principiul individualizării pedepsei și a aplicat o pedeapsă neechitabilă față de inculpatul Cojocari Andrei în coraport cu ceilalți participanți la această infracțiune și anume, Dolghii Alexandru și Rodionov Ilie, în privința căror pedeapsa a fost suspendată condiționat, deoarece procesul de individualizare a pedepsei penale nu este unul fix, ci urmează a fi aplicat în privința fiecărui inculpat în parte, ținând cont de toate circumstanțele ce caracterizează personalitatea inculpatului, precum și influența pedepsei asupra acestora.

Astfel, instanța de apel a menționat, că inculpatului Cojocari Andrei i se incriminează comiterea unei infracțiuni grave și a unei infracțiuni mai puțin grave, dânsul anterior a fost condamnat, deși antecedentul penal este stins, ultimul nu a făcut careva concluzii și nu a pășit pe calea corectării și reeducării, dimpotrivă a continuat același comportament infracțional. Această împrejurare, în opinia instanței, caracterizează negativ personalitatea inculpatului Cojocari Andrei și a format convingerea instanței de apel precum că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar cu izolarea lui de societate, cu aplicarea unei pedepse privative de libertate.

În concluzie, instanța de apel a menționat, că prima instanță a soluționat chestiunile privind individualizarea pedepsei aplicate inculpatului în strictă conformitate cu prescripțiile de drept formal și material. Pedeapsa penală aplicată inculpatului Cojocari Andrei a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în limitele prevăzute de lege, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpatului, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui.

6. Împotriva hotărârilor adoptate în cauza dată, declară recursuri ordinare, inculpatul și partea vătămată.

6.1. Inculpatul, declarând recurs ordinar la 05.08.2016, prin intermediul oficiului poștal, în termen, prin care invocând temei de drept pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței și a deciziei, în latura civilă, din motiv că, instanțele de judecată, soluționând acțiunea civilă și admitând-o nu au ținut cont de faptul că, potrivit sentinței Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 04.03.2015 pronunțată în privința lui Dolghii Alexandru și Rodilov Ilie, acțiunea civilă a fost deja admisă.

Astfel, recurentul consideră, că de la el nu poate fi pretinsă încasarea repetată în beneficiul părții vătămate a sumei acțiunii civile, fapt care a omis să-l invoce în instanțele de fond din motivul necunoașterii, iar avocatul nu a invocat un astfel de aspect.

6.2. Partea vătămată, declarând recurs ordinar la 05.08.2016, prin intermediul oficiului poștal, în termen, prin care invocând temeii de drept pct. 6) și 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței și a deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată, invocând motive similare celor invocate în apel și reproduse la pct.3.3 din prezenta decizie, exprimându-și dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare.

7. Procurorul și partea vătămată au depus referințe, prin care:

Procurorul: solicită declararea inadmisibilității recursurilor ordinare pe motiv, că recursul declarat de partea vătămată este vădit neîntemeiat, iar recursul declarat de inculpat este declarat peste termen, menționând totodată că, hotărârile pronunțate pe caz, sunt legale, întemeiate și motivate.

Partea vătămată: solicită respingerea recursului declarat de inculpat din motiv că prin sentința Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 04.03.2015, la care face referire în recurs inculpatul, a fost admisă parțial acțiunea civilă depusă de pătimit și doar în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral, reieșind din faptul că au fost condamnați doar doi inculpați, din trei care au comis infracțiunea. Cât privește prejudiciul material, partea vătămată susține că nu a solicitat încasarea acestuia de la inculpatul Cojocari, deoarece deja a fost dispusă încasarea prejudiciului material de la Dolghii Alexandru și Rodilov Ilie, dar a solicitat doar încasarea cheltuielilor pentru deplasare cu transportul și pentru serviciile juridice ale avocatului, cheltuieli care sunt confirmate prin bonuri de plată.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul lărgit menționează, că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect*

legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Cu referire la recursul ordinar declarat de inculpat

Inculpatul invocând temei de recurs pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței și deciziei instanței de apel deoarece consideră, că instanțele ierarhic inferioare au admis erori de drept soluționând acțiunea civilă.

Ținând cont de prevederile art. 427 alin.(2) Cod de procedură penală, care stipulează, că temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, Colegiul penal conchide, că pretinsa eroare de drept, invocată de inculpat în recursul declarat, nu poate constitui temei de examinare în cadrul examinării recursului ordinar, deoarece reieșind din materialele cauzei penale, se atestă că partea apărării și inculpatul, nu au invocat un astfel de temei în cadrul cercetării judecătorești atât în prima instanță cât și în instanța de apel, fapt menționat și de către recurent în recursul declarat.

Cu referire la recursul ordinar declarat de partea vătămată

Reieșind din conținutul recursului declarat, partea vătămată Sîtari G., invocă temei de drept pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevăd că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde;*

În motivarea cerințelor sale, recurentul critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare, invocând faptul că acțiunile inculpatului urmau a fi încadrate în baza art. 151 alin.(2) Cod penal, considerente din care a solicitat respingerea cererii inculpatului privind examinarea cauzei potrivit prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, deoarece a suferit vătămări grave periculoase pentru viață, recurentul

exprimându-și dezacordul cu raportul de expertiză medico-legală nr.2736/D din 30.10.2014.

Colegiul penal constată, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal consideră, că argumentele aduse de recurent în susținerea solicitărilor sale, au constituit obiect de examinare în instanța de apel, și asupra acestora instanța s-a expus în mod întemeiat așa cum este indicat în pct. 5 al prezentei decizii, dând o apreciere probelor conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la o concluzie corectă privind calificarea infracțiunilor săvârșite de către Cojocari A. în baza art. art. 27, 186 alin. (2) lit. b), d) și 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, concluzii pe care instanța de recurs și le însușește, nefiind necesară repetarea acestora.

Mai mult decât atât, Colegiul consideră necesar a menționa, că potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel

invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Totodată, Colegiul penal conchide, că în speță nu a fost admisă o eroare gravă de fapt, deoarece pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Însă, în cadrul examinării prezentei cauze de către instanța de apel, o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs, or, în susținerea concluziilor sale instanța de apel a menționat, că inculpatul Cojocari A. și avocatul acestuia Isac Ig., prin cererea depusă în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, au solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală potrivit prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, deoarece inculpatul a recunoscut vinovăția integral și nu a solicitat administrarea de probe noi (f.d.15, vol.3), iar potrivit încheierii inclusă în procesul verbal al ședinței de judecată din 12.04.2016 (f.d.62, vol.3), instanța de judecată a dispus respingerea cererii avocatului părții vătămate privind examinarea cauzei în ordinea procedurii prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, și a dispus examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală.

Colegiul penal conchide, că nu se atestă careva erori de drept prin faptul aditerii cererii depusă de inculpat și avocatul acestuia privind examinarea cauzei în ordinea procedurii prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, soluție menținută și de către instanța de apel, prin urmare urmează a fi respins ca fiind neîntemeiat argumentul părții vătămate potrivit cărui instanța de fond urma să respingă cererea depusă de către inculpat și avocatul acestuia privind examinarea cauzei în ordinea stabilită de art. 364/1 Cod de procedură penală.

Nu poate fi reținut nici argumentul părții vătămate, că raportul de expertiză medico-legală nr. 2736/D din 30.10.2014 este incomplet, iar partea vătămată neavând cunoștințe în domeniu nu l-a contestat la momentul comunicării, ținând cont de faptul, că examinarea cauzei a avut loc potrivit procedurii prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate la dosar din conținutul căror prima instanță a conchis că faptele

inculpatului sunt stabilite și sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse.

Mai mult ca atât, la finisarea urmăririi penale, **i-au fost aduse la cunoștință materialele cauzei penale atât părții vătămate, cât și avocatului acesteia**, și le-a fost explicat dreptul lor de a înainta cereri, demersuri sau plângeri împotriva acțiunilor și actelor întocmite de către organul de urmărire penală, însă partea vătămată nu a făcut uz de aceste drepturi, fapt confirmat prin procesele-verbale din 21.11.2014 (f. d. 159, 160 Vol. II), și nici nu au avut careva obiecții, inclusiv și la momentul prezentării spre cunoștință a raportului de expertiză menționat, la data de 31.10.2014 (f. d. 98 Vol. II).

Prin urmare, Colegiul penal conchide, că este neîntemeiat argumentul părții vătămate privind ilegalitatea judecării cauzei penale pe baza probelor administrate la faza urmăririi penale.

În contextul celor menționate supra, Colegiul penal conchide, că este neîntemeiată și invocarea în recursul părții vătămate prezența în speță a erorii de drept prevăzută de pct. 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece, prin sentința primei instanțe, menținută de instanța de apel, acțiunile inculpatului Cojocari A. au fost încadrate în baza art. art. 27, 186 alin. (2) lit. b), d) și 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile art. 113 alin. (1) Cod penal, care prevede, că se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal menționează, că soluția instanței de apel este întemeiată pe faptul, că prima instanță cercetând probele din dosar prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității corect a stabilit circumstanțele de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Cojocari A., încadrarea juridică corespunzătoare, și anume în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. b), d) și 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit a ajuns la concluzia, că temeiurile invocate de recurenți, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, deoarece la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, considerente din care Colegiul conchide, că recursurile ordinare declarate urmează a fi declarate inadmisibile ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de partea vătămată Sîtari Grigore și de inculpatul Cojocari Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016, în cauza penală în privința lui **Cojocari Andrei Petru**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **19 ianuarie 2017**.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Nadejda Toma

Ion Guzun